

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Václava Trajera ve věci

žalobce: **D. K.**, narozený „X“,
t. č. ve VTOS Věznice Vinařice, sídlem Hlavní 245, 273 07 Vinařice,

proti

žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Nové Sedlo**,
sídlem Hlavní 2, 438 01 Žatec - Nové Sedlo,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 11. 2016, č. j. VS-3423/1592/ČJ-2016-801932,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 7. 6. 2018 ve znění jejího doplnění ze dne 12. 7. 2018 domáhal přezkoumání rozhodnutí Věznice Nové Sedlo ze dne 4. 11. 2016, č. j. VS-3423/1592/ČJ-2016-801932, kterým bylo zastaveno řízení o kázeňském přestupku ze dne 1. 11. 2016, č. j. VS-3423/1592/ČJ-2016-801932, neboť bylo zjištěno, že nedošlo k úmyslnému porušení zákonem stanovené nebo na jeho základě uložené povinnosti, pořádku nebo kázně během výkonu trestu ve smyslu ust. § 46 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých zákonů, čili že žalobce nebyl uznán vinným ze spáchání žádného kázeňského přestupku.
2. Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbývá nic jiného než podanou žalobu jako nepřipustnou podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), usnesením odmítnout. O tom, kdy nastává taková situace, hovoří ust. § 68 písm. e) ve vazbě na ust. § 70 s. ř. s., které upravuje tzv. kompetenční výluky, tedy úkony správního orgánu, jež nemohou být napadeny žalobou podle ust. § 65 a § 66 s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

3. Podle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti. Jedná se o tzv. procesní legitimaci. S ohledem na použitou legislativní zkratku lze dovodit, že za rozhodnutí ve smyslu citovaného ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Hmotněprávně je pak legitimována pouze ta osoba, která byla na svých právech skutečně zkrácena.
4. V daném případě je soud toho názoru, že žalobou bylo napadeno rozhodnutí správního orgánu, které spadá pod kompetenční výlukou zakotvenou v ust. § 70 písm. a) s. ř. s., tj. že se jedná o rozhodnutí, které není rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť se jím nezakládají, nemění, neruší či závazně neurčují práva nebo povinnosti.
5. Jak již bylo zmíněno shora, napadeným rozhodnutím bylo zastaveno řízení o kázeňském přestupku, z čehož vyplývá, že tímto rozhodnutím se nemůže nic změnit na subjektivních veřejných právech žalobce jakožto účastníka správního řízení tak, jak vyžaduje ust. § 65 s. ř. s., neboť žalobce nebyl jakkoliv uznán vinným ze spáchání kázeňského přestupku.
6. Soud proto uzavírá, že ze shora uvedených důvodů shledal rozhodnutí žalovaného za rozhodnutí, které po obsahové stránce nesplňuje požadavky ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť se jím nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují práva nebo povinnosti žalobce. Proto soudu nezbylo než žalobu ve výroku I. usnesení podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřípustnou odmítnout s odkazem na ust. § 68 písm. e) a ust. § 70 písm. a) s. ř. s.
7. Výrok II. usnesení o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
8. O případném vrácení soudního poplatku nebylo soudem rozhodováno, neboť ze strany žalobce nebyl uhrazen.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 29. listopadu 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.